

ROZPORZĄDZENIE RADY OBRONY PAŃSTWA

z dnia 17 września 1920 r.

o nadzwyczajnej pomocy dla inwalidów wojskowych z własnej woli wstępujących do armji i ich rodzin.

Art. 1. Inwalidom wojskowym, którzy po dniu 6 lipca 1920 r. jako ochotnicy zgłosili się i zostali przyjęci do szeregów armji, pozostawia się na cały czas pełnienia przez nich służby czynnej niezależnie od wypłaty uposażenia świadczeń z tytułu tej służby im należnych, również ostatnio przez każdego z nich pobierane zasiłki inwalidzkie ze wszystkimi dodatkami z wyjątkiem dodatku na rodzinę (Dz. Ust. Rz. P. № 31 poz. 182 z 1920 r.) i dodatku dla inwalidów będących w niedostatku (Dz. Ust. Rz. P. № 61 poz. 385 z 1920 r.).

Art. 2. Ustanowiona art. 1 nadzwyczajna pomoc dla inwalidów tamże wskazanych nie pozbawia ich rodzin prawa do zapomóg, ustanowionych rozporządzeniem Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 63 poz. 417 z 1920 r.).

Art. 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Obrony Państwa:

w z. *Witos*

Prezydent Ministrów:

w z. *Daszyński*